

stillet i Udfigt det, som den høitærede Minister har gjort, thi han har stillet saadanne Ting i Udfigt, at jeg unegtelig tvivler paa, at jeg vil kunne følge ham paa den Vej, han har antyndet.

Dinesen: Da jeg senere kan komme ind paa at omtale den hele politiske Side af Sagen, hvis jeg skulde finde det rigtigt, skal jeg nu indskrænke mig til nogle korte Bemærkninger. Jeg vil kun med Hensyn til Spørgsmaalet om Lønningstillæget sige, at jeg har ikke i samme Grad som forskellige andre Medlemmer været af den Formening, at det var urigtigt at sætte det ind paa Finantsloven; men jeg har ønsket, at denne Sag kunde være behandlet gjennem de særlige Love, som ere forelagte af Regjeringen, og jeg har betragtet det som et Overtag fra Flertallets Side, at det har negtet at behandle disse Love og undladt at fremme dem paa sædvanlig Maade; men, naar nu Stillingen er bleven saaledes, som den er, har jeg ogsaa troet, at det kunde være fuldt lovligt at give dette Lønningstillæg paa Finantsloven. Hvad Lønningstillægets Størrelse angaar, er jeg vel af den Formening, at den Grændse, der er sat af Flertallet, og som jeg i dette Dieblisk har sluttet mig til, er noget lavere, end den burde være, den bør gaa noget højere op, jeg formener til 2,000 Rd., men jeg er ikke af den Formening, at Lidsomstændighederne med tilstrækkelig Nødvendighed kræve, at vi ad ekstraordinær Vej skulle give Tillæg til de Lønninger, som gaa ud derover. Derimod mener jeg, og jeg tror, at denne Mening deles af mange Medlemmer af Mindretallet, at Lidsomstændighederne fordrer, at Lønningsslovene blive forelagte til snarlig Revision, hvorved der kan tages Hensyn til de opadgaende Konjunkturer, der nu ere komne tilstede. Det er bekendt, hvorledes der nu foreligger en Overenskomst, der er kommen tilstede mellem et meget stort Flertal af Medlemmerne her i Thinget. Der er rettet Bebrejdelser især mod Mindretallets Medlemmer, fordi de have været med til at skabe denne Overenskomst, man har søgt at vække Løvl hos os om, hvorvidt det er rigtigt eller ikke. Hvorvidt vi have hadt Løvl eller ei, skal jeg ikke tale om; men jeg skal kun sige, at, forsaavidt der maatte have været Løvl om, hvorvidt dette Skridt var rigtigt eller ikke, er enhver Løvl hævet efter Regjeringens Udtalelser til os idag. Der er for mig ikke nogen Løvl tilbage om, hvorledes jeg skal stille mig. Jeg er bleven og maa fremdeles være Regjeringens bestemte Modstander, indtil dette Spørgsmaal er løst. Jeg ser i Regjeringens Optræden et Angreb paa vor Forfatning (Hør! Hør!) og vil ikke være med til at yde den Støtte paa nogenformelst Maade. Da de Herrer af Flertallet forrige Aar vilde negte at tage Finantsloven under Behandling, saae jeg deri et Skridt, der sigtede i lignende Retning, og var derfor en bestemt Modstander deraf. Den

samme Betragtning gjør jeg gjældende nu med Hensyn til min Stilling overfor Regjeringen.

N. W. Jensen: Der er af forskellige ærede Medlemmer fremsat den Ansøgnelse, at man ved Afstemningerne kun skulde holde sig til den reelle Side af de enkelte Spørgsmaal, og at det politiske Spørgsmaal først skulde tages i Betragtning bagefter. Jeg kan ikke gaa ind derpaa, thi jeg tror, at den Maade, hvorpaa Conseilspresidenten idag har udtalt sig, er af en saadan Natur, at man nødvendig maa stemme i Genhold til disse Udtalelser. Jeg skal derfor for mit Bedkommende erklære, at, netop fordi jeg skintet en provisorisk Finantslov i Baggrunden — idet jeg tilføjer, at jeg godt kan tænke mig Muligheder, under hvilke en saadan kan blive nødvendig — anser jeg det for min Pligt at gjøre ethvert Skridt til at modvirke en saadan uhyggelig Eventualitet, og for at bidrage Mit dertil og for senere at kunne forsvare et Standpunkt, som jeg anser for det rette, vil jeg gaa med til de Endringsforslag, der ere stillede, med Undtagelse af det under Nr. 24. Jeg kan ikke med Hensyn til Lønningstillæget indvømme, at de Herrer have handlet ret i den Maade, hvorpaa de have taget dette Spørgsmaal; men jeg tror ved tidligere Leiligheder at have udtalt mig saa tilstrækkelig tydeligt derom, at jeg ikke behøver nu at komme ind derpaa. Jeg vil ikke i denne Henseende binde mig ved min Afstemning nu. Jeg haaber, at det vil komme til en Forstaelse, og at Grændsen vil blive flyttet højere op. Jeg stemmer derfor ikke for, men jeg stemmer slet ikke i dette Spørgsmaal.

Conseilspræsidenten (Fonnesbech): Jeg kan ikke Andet end meget beklage de Misforstaelser, som hele dette Lønningssforslag har været Gjenstand for. Det er ogsaa min Mening, at man har puffedet det op til noget Større, end det egentlig burde være, og at Spørgsmaalet, som jeg tidligere har sagt, mest dreier sig om Magtstillingen mellem Regjeringen, Landstinget og Folkethinget. Det har undret mig, at det ærede Medlem, som fører Ordet for det nye Flertal (Scaventus) ikke har kunnet se, at der er en meget væsentlig Forskjel mellem det Forslag, som foreligger under Nr. 24, og det, som er stillet af mig i det andet Thing. Det ærede Medlem vil ikke se den Forskjel, der for mig staar fuldstændig tydeligt, idet det kun er en Bevilling, givet i Genhold ikke til en død Lov, men til en levende Lov, medens det Andet angaar Spørgsmaalet om, hvorvidt man kan indføre Lønningsslovsbestemmelser paa Finantsloven. Det ærede Medlem, der tror at kunne paavise Modstrid mellem mine tidligere Ytringer og den af mig nu brugte Fremgangsmaade, har efter min Mening ikke Ret i den Maade, hvorpaa han er traadt op. Jeg har ikke nogenstunde sagt, at jeg ikke kunde modtage visse Lønningssforslag paa Fi-